

EHL-İ BEYTİ SEVMEK İSLÂM'IN TEMELİDİR

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. es-Salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîne't-tayyibîne't-tâhirîn.

a. Sırat Üzerinde En Sağlam Ayaklı Olanınız

Emmâ ba'dü

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

أَثَبْتُكُمْ عَلَى الصِّرَاطِ أَشَدُّكُمْ حُبًّا لِأَهْلِ بَيْتِي
وَلِأَصْحَابِي

Esbetüküm ale's-sırâti eşeddüküm hubben li-ehl-i beytî ve li-ashâbî.

Hadis Hz. Ali radiyallahu anh'ten, Deylemî'nin ve diğer bir kaynağın rivayet ettiğine

göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyurmuşlar ki;

Esbetüküm ale's-sırâti eşeddüküm hubben li-ehl-i beytî ve li-ashâbî. “Cehennemin üstündeki köprü olan sırat köprüsünde en sağlam duranınız, ayağı kaymayan, aşağı düşmeyen, cehenneme yuvarlanmayan, sıratı sapa-sağlam bir şekilde geçeniniz, sırat üzerinde en sağlam ayaklı olanınız benim ehl-i beytime ve ashabıma sevgisi en çok olanınızdır.”

Sevgisi ne kadar çoksa sıratı basışı, ayağı kaymaması, sağlam duruşu da o kadar fazla olur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’i sevmek İslâm’ın temelidir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’e tâbi olmadan, sevmeden iman bile tamam olmuyor. Allahu Teâlâ hazretleri onu şart koşuyor.

Eşhedü en lâ ilâhe illallah diyecek, *Ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve Resûlühû* diyecek, Resûlullah’a da tâbi olacak!

Peygamber Efendimiz yemin ederek söylüyor ki;

“Sizden biriniz beni babasından, evladından ve bütün sevebileceği sevgili insanlardan daha çok sevmedikçe mü’min olmaz!” buyuruyor.

Burada da;

“Sıratı en sağlam duranınız, ayağı en sağlam olan, kaymayan, cehenneme düşmeyecek olanınız; ehl-i beytime ve ashabıma sevgisi en şiddetli, en çok olanınızdır.” buyuruyor.

Peygamber Efendimiz’i seven onun sevdiđi bütün kimseleri de sever!

Peygamber Efendimiz’in en sevdiđi kimseler kimlerdir?

Şüphesiz ki yakınları, ehl-i beyti; evinde kendisinin beraber yaşadığı hanımları, çoluk çocuğu, torunlarıdır. Ve kendisine Peygamberlik vazifesini yaparken itaat etmiş, beyat etmiş, etrafında halkalanmış, ona hizmet etmiş ve İslâm yolunda malını canını vermiş olan ashabıdır.

Elbette Peygamber Efendimiz’in mübarek ashabını ve ehl-i beytini sevmesi lazım. Severse kurtulur, sıratı sağlam basar, sıratı geçer, cennete girer! Sevmezse bu ne biçim iş!

Hem “Müslümanım!” diyor hem de Peygamber Efendimiz’in ehl-i beytini, kendisini, ashabını sevmiyor! Böyle şey olmaz! Sevmediği takdirde de mahrum kalır. Sevmediğinden çok şeyler kaybeder. Sevmediğinin cezasını çeker. Sevmemesi, muhakkak ki kendisinin bir kusurundan bir yamukluğundan bir hatasındandır!

Tabii bize ne gerekiyor bizim ona bakmamız lazım. Hadisi şerifi okuyoruz:

Falanca cennete girecekmiş; girsin, mübarek olsun ama bize ne gerekiyor?

Bize gereken gönlümüzde Resûlullah sevgisini uyandırmaktır. Şu sevgi çarşısından mı alınır pazardan mı alınır?!.. Kaç bin marka alınır kaç bin dolara alınır, nereden alınır, nasıl alınır ise bu sevgiyi içimize yerleştirmemiz lazım. Yoksa “Neden yok?” diye düşünmemiz, tedbir almamız lazım!

Bir kere Peygamber Efendimiz’i sevmenin, ehl-i beytini, ashabını sevmenin ilk adımı hayatlarını okumaktır!

Bir oku bakalım şu mübarekler ömürlerini nasıl geçirmişler, ne kadar fedakârlıklar yapmışlar, nasıl yaşamışlar? Senin yaşayışın nasıl

onların yaşayışı nasıl? Ne kahraman insanlarmış ne fedakâr insanlarmış, Cenâb-ı Hakk'a nasıl güzel kulluk etmişler?.. İlk önce okuyacaksınız. Ondan sonra da Resûlullah'ın ehl-i beyti, mübarek yakınları diye; ne mutlu onlara onların sahip olduğu şeref ne büyük şeref ki Resûlullah'ın meclisinde bulunmuşlar, cemâlini görmüşler, sözünü dinlemişler, iltifatına, sevgisine nâil olmuşlar diye onlara bağlanmak lazım.

Bu hususta insanların bir çalışma yapması lazım. Çalışmadan olmuyor!

b. Resûlullah'ın Sevgisini Kazanmak

Resûlullah'ın sevgisini kazanması için bir kere maddî olarak yapması gereken işlerden birisi salât u selâmı çok getirmek! Peygamber Efendimiz'e salât u selâmı çok getirmek! Günde en aşağı yüz defa salavât getirmek lazım. Çünkü Efendimiz kendisi bu rakamı tavsiye buyurmuş, bunun faydalarını hadîs-i şerîflerinde bildirmiş. Gözünü kapayacaksınız, Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getireceksin. En aşağı yüz defa, en aşağı!

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sünnetine uymak lazım! Peygamber Efendimiz sözünü dinleyen, sünnetine uyanı sever; sözünü dinlemeyen sünnetine uymayanı sevmez, kesin! Aykırı aykırı giden âsi, mücrim, yapma dediğini yapan insanı tabii sevmeyecek! Elbette sünnetini okuyup öğrenip uymak lazım! Bunları yapmadıktan sonra Resûlullah'ın sevgisi insana bahşolmaz! O kapı insana açılmaz, o âleme girilmez!

İman edeceksin, sünnetine sımsıkı sarılacaksın, ümmetini seveceksin, hayatını öğreneceksin, tavsiyelerini tutacaksın! Salât u selâmı çok getireceksin! Dilinde zikri olacak, gönlünde, aklında fikri olacak! O zaman o sevgi hâsıl olacak!

Olmayınca yamuk oluyor, yarım oluyor. İşte o zaman dışarıdaki insanlar gibi oluyor. Bugünün zamane müslümanları gibi oluyor! Allah Allah bu nasıl müslüman, herkes hayret ediyor! Akıl mantık almıyor. Akla mantığa uymuyor, şunların hâline bak! Hem "Müslümanım." diyorlar hem de ne kadar İslâm'dan uzaklar! Acayip bir şey!

“Hz. Ali’yi seviyorum, Hz. Ali taraftarıyım.” diyor, Hz. Ali Efendimiz’e uymuyor!

Ben onların yanına gittim sordum:

“Yahu siz Hz. Ali Efendimiz’i seviyor musunuz?”

“Seviyoruz.” diyorlar. “Alevî’yiz.” diyorlar.

Uysanıza!

“Fatıma anamızı seviyor musunuz?”

Uysanıza, onun dediği gibi yapsanıza, onun yaptığı gibi yapsanıza!..

Şu dünyada çok acayip işler oluyor. En çok “Taraftarım.” diyen insanlar en uzak durumda olursa çok acayip!

“Müslümanım.” diyor, İslâm’dan uzak; “Alevî’yim.” diyor Hz. Ali’den uzak!

Allah bu aldanmayı müslümanların üzerinden alsın. Aldananlara tevîkîni refîk eylesin, hidayet eylesin. Bu insanlar bir yerden şaşırıyor. Bu şeytan şaşırtıyor. Neresinden giriyorsa nasıl ikna ediyorsa bu yamuk işleri onlara doğru göstertip yaptırıyor!

Allah “İçmeyin!” demiş şu içkiyi! İçme yahu! İçmeyen içmiyor da bir şey mi oluyor?!.. Bir sürü güzel meşrubat var; meyve suları, tabii sular, hemen taze sıkılmış meşrubat, şifalı şeyler... Bunların hepsinden geçiyorsun geçiyorsun, içmiyorsun, onlar gözünde büyük olmuyor; Allah’ın yasakladığı içkiyi içiyorsun! Karaciğerin tahrip oluyor, siroz oluyor. Kafan darmadağın oluyor. Sağlığın bozuluyor. Alkolik oluyorsun, hastanelere düşüyorsun... Yine de içiyorsun!

Be adam, içecek hiç başka bir şey bulamadın mı yahu?!..

Zehir içiyorsun!

Sigara içiyor! Yahu millet biraz dumanlı bir yer oldu mu kaçıyor; sen bu dumanı kucağına almışsın, ağzına sokuyorsun, burnuna çekiyorsun! Ağzından emiyorsun, burnundan halka halka çıkartıyorsun, havada seyrine bakıyorsun!..

Bu insanoğlunun içi bir acayip! Zararlı, yapıyor! “Seviyorum.” diyor, tutmuyor!

Allah uyanıklık versin!

c. İki İnsana Allah Kıyamet Gününde Nazar Eylemez!

İkinci hadîs-i şerîf:

اِثْنَانٍ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: قَاطِعُ الرَّحِمِ
وَجَارُ السُّوءِ

İsnâni lâ yenzurullâhü ileyhimâ yevme'l-kıyâmeti kâtiü'r-rahimi ve cârü's-sûrî.

Enes radiyallahu anh'ten Deylemî rivayet etmiş. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

İsnâni lâ yenzurullâhü ileyhimâ yevme'l-kıyâmeti. “İki insana Allah kıyamet gününde nazar eylemez!”

“Allah’ın kıyamet gününde nazar eylemeyeceği...” demek, “kızdığı, sevmediği” demek. Yüzüne bakmıyor, nazar eylemiyor. “Rahmetine ermeyecek!” demek.

Allah’ın nazar etmediği iki kimse, kim bunlar?

Kâtiü'r-rahimi. “Sıla-yı rahim yapmayan, akrabalarını aramayan sormayan, onları korumayan kollamayan, onlara yardım etmeyen,

akrabalığa akrabalık hukukuna riayet etmeyen, hatta küsen, ilgiyi kesen kişi.”

Allah Allah! Hem akrabası; dayısı, halası, amcası, yeğeni hem de hiç ilgilenmiyor! Adam büyük şehre gitmiş; unutmuş köyünü kentini, akrabasını! Zengin de olmuş, fabrikatör de olmuş, parası da çok; öbür tarafta eşi dostu akrabası köyde fukaralıktan kıvranıyor! Yardım etmiyor! Olmaz!

Hatta mesela bir iki defa yardım için gitmişler, kapıdan kovmuş!

“Gelmeyin benim yanıma!”

Neden?

Giyimleri güzel değil, görgüleri onun keyfine uygun değil, evine yakıştıramıyor! Evi saray gibi lüks! Ters yüz göstermiş, ilgiyi koparmış! Neredeyse oralı olduğunu söylemek istemiyor, onlardan utanıyor! Öyle şey olmaz!

Aslını inkâr eden namerttir! Aslını inkâr etmeyecek, aslını arayacak! Eksikleri varsa düzeltecek, yardımcı olacak!

Ne kadar hoşuma gitti!

Nevşehir'e gittim. Orada Gülşehir diye adı güzel bir kasaba var. Baktım, kasabada kesme taştan şahane eserler var. Muazzam bir Osmanlı Camii var, kubbeli. Medrese var, hamam var, çeşmeler var...

Ne oldu?

Bir de inceledik ki oradan, Gülşehir'den bir vezir çıkmış. Sadrazam da olmuş ama beldesini unutmamış, beldesini ihyâ etmiş! Aferin! Bak eşini dostunu, akrabasını, yakınlarını unutmamış. Sahip olduğu imkânlarla kütüphane açmış, her şeyi var. Elinden gelen yardımı yapmış.

Bizim de sıla-yı rahim yapmamız, eşimizi dostumuzu, akrabamızı; köyümüzü kentimizi; büyüdüğümüz yerleri, çocukluğumuzda bize iyilik yapmış olanları; anamızın babamızın yakınlarını aramamız, kayırmamız, kollamamız lazım. Çünkü Allah muhabbeti seviyor, insanların birbirleriyle dostluğunu seviyor.

Muhabbet bağlarının en kuvvetlilerinden birisi de akrabalık bağıdır.

İnsan akrabasını sever.

Bu bir fırsat!

Mü'minler birbirini sevecek! Kardeş olacak, birlik beraberlik olacak! Toplum canlı olacak ve toplumda hayır çıkacak!

Muhabbet olmayınca kimse kimseyle ilgilenmeyince herkes birbirinin aleyhinde olunca herkes birbirinin kuyusunu kazınca o toplum yıkılır! Orada yaşamak insana zehir olur. Allah muhabbeti seviyor. Muhabbeti sağlayan her şeyi seviyor.

Muhabbeti sağlayan şeylerin en başında insanlar arasında muhabbeti sağlayan şeylerin başında da sıla-yı rahim geliyor, akrabaları kollamak geliyor!

Bunu yapmayı Allah sevmez. Yüzüne bakmaz bile!

Her yere bakıyor her şeyi görüyor.

إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

*Innallâhe basîrûn bi'l-ibâd.*¹

Allah her şeyi görüyor ama “Nazar etmez!” ne demek?

¹ 40/Mü'min, 44.

İltifat etmez demek, rahmetine erdirmez demek, sevmiyor, buğz ediyor, cezalandırarak demek. Demek ki böyle olmamalıyız!

İkincisi:

Cârü's-sûrî. “Kötü komşu.”

Komşuluk bağı da önemli bir husustur. Komşular birbirlerini severse o belde güzel olur. *Good Neighbourhood*, burada adamlar “iyi komşuluk bağları” teşkilatı kurmuşlar. Levhalar filan var. Soruyorum:

“Bunun aslı esası nedir?”

Kuvvetli bir iş birliği! Levha koymuşlar. Bunlar nasıl bir içtimai düzen içinde bunu yerleştirmişlerse beldelerini güzelleştirmek için çok güzel çalışıyorlar. Beldelerine parklar, bahçeler açıyorlar. Temiz tutmaya gayret ediyorlar. Toplanıyorlar, kararlar alıyorlar, para harcıyorlar. En küçük kasabalar bile güzel. Bakıyorsun, güzel. Demek ki dikkat ediyor.

Demek ki bizden önceki dinin mensupları olan hristiyanlar Hz. İsa'nın taraftarı olan İsevîler itikatlarını düzeltecek, tamam! Yanlış itikatları var. Hz. İsa'yı Peygamber bilmiyorlar, Allah'ın oğlu sanıyorlar ve çok büyük

yanlılık! Kur'ân-ı Kerîm bunu bildiriyor. Ama dinlerinin öteki emirlerine uyuyorlar! Teşkilatlılar, muhabbetliler, komşuluğa riayet ediyorlar, çok güzel yardımlaşıyorlar...

İslâm beldelerinde görmediğimiz güzel şeyleri görüyoruz. Sakatlara yardım gençlere her türlü imkânları hazırlamışlar. Buyurun idman yapın, oynayın, rahat edin; çocuklara her şeyi yapmışlar, biz bunları kendi memleketimizde görmedik! Belediyeler yapmıyor, muhtarlıklar yapmıyor, bu işleri düşünmüyor! Bunları gördüğü hâlde bile yapmıyor!

Yahu be adam, bunları hiç görmedin mi? Bunların kendi köylerine kentlerine ne kadar önem verdiklerini ne kadar dikkat ettiklerini gördünse niye kendi köyünü kentini güzelleştirmiyorsun?!..

Antalya'ya doğru bir yerden geçiyorduk, bir kasabaya gittim. Geçiyoruz; Burdur, Isparta... Bir yere gideceğiz. Eskişehir tarafından gidiyoruz. Allah Allah! Bir kasabaya geldim; çok güzel, dümdüz caddeler, gayet geniş... Allah Allah! Hayret ettim...

Yahu başka Anadolu evleri birbirlerine yakın, sokaklar eğri büğrü, duvarlar yıkık, her taraf bakımsız [iken] bu intizam ne?

Belediye başkanı biraz Almanya'da bulunmuş, beldesine hizmet etmeyi kararlaştırmış ve yapmış. Ferah ferah yollar, kendileri de rahat ediyor geçen de rahat ediyor, gayet güzel!

Komşuluk tabii çok önemli bir bağ! Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Cebrail *aleyhisselam* geldi. Bana komşularla iyi geçinmeyi öyle övdü, o kadar tavsiye etti, öyle bahsetti ki Allah komşuyu komşuya varis edecek sandım!”

Varis olmak ancak çoluk çocuğun, yakınların hakkı!

Allah Allah! Nerdeyse komşu komşuya varis olacak! Cebrail *aleyhisselam* o kadar çok tavsiye etmiş, bu konuyu Peygamber Efendimiz'e o kadar önemle anlatmış! Biz de komşuluğa dikkat edeceğiz!

“Hocam benim komşum falanca filanca...”

Sen de toplan, bir mahalle kur! İyi komşulardan bir mahalle kur!

Yapamaz mısınız?

Azıcık dikkat etsek tasarlasak uğraşsak yapardık. Hepimiz burada tek tek ev aldık. Tek tek ev aldık, her birimiz en aşağı yüz elli bin harcadık! 30-40 aileyiz. Bu paralarla dağları devirirdik, ovaları doldururduk, uçurumları geçerdik! Şu Mount Cotton Rd.da yirmi hanelik yer yaptık! Onu bile yapamayız edemeyiz vs. gittik başka yerlerden aldık. Yapamadık!

Beceremiyoruz, bizde bir eksiklik var!
Komşuluğun önemini de bilmiyoruz!

Ev alma komşu al!

Dedelerimiz mi söylemiş?

Evet, dedelerimiz söylemiş ama bu mübarek hikmet yine Peygamber Efendimiz'den!

el-Câr kable'd-dâr. “Evden evvel komşu!”

“Falanca yerden ev alayım mı hocam?”

Komşularını incele! Bak bakalım komşular nasıl?

Önce komşular, ondan sonra ev! Komşuluğa çok önem vermemiz lazım. Mevcut komşularımıza da iyi davranmamız lazım. Malına, canına, arazisine, ağacına, meyvesine,

yemişine, hayvanına, karısına kızına zarar vermememiz lazım!

Yakın olunca komşu birbirinin evini görüyor. Çoluğuna çocuğuna, eşine ailesine yamuk bakarsa o da çok çok büyük günah!

Allah güzel ahlâka sahip eylesin ve o sevapları kazanmayı nasip eylesin. Çünkü:

أَثْقَلُ شَيْءٍ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ خُلُقٌ حَسَنٌ إِنَّ اللَّهَ
يُبْغِضُ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ الْبَدِيَّ

Eskalü şey'in fî mîzâni'l-mü'mini hulukün hasenün. “Kıyamet günü amellerin tartıldığı zaman mü'minin terazisine koyulan şeylerin en ağırı güzel huydur.”

Güzel huy terazinin kefesine bir konuldu mu ağır bastırtacak! Güzel huyların hepsini Allahu Teâlâ hazretleri bizlere ihsan eylesin!

Innallâhe yubğidü'l-fâhişe'l-mütefahhişe'l-beziyye. “Allahu Teâlâ hazretleri fuhşiyâtı işleyen, işi ve sözü kötü olan hayâsız kimseye buğz eder!”

Allah kötü huyluya buğz eder, kötü huyluyu sevmez! İyi huylu olmaya dikkat edelim.

Huyları tanıyalım!

İyi huylar hangileridir öğrenelim, tanıyalım. Bir de şu soruyu kendimize soralım:

Bu iyi huylardan kaç tanesi bende var?

Bir de kötü huyları öğrenelim ve kendimize soralım:

“Yahu bu kötü huyları Allah sevmiyor, insanda olursa büyük tehlike, âhirette çok büyük zarar görecek. Bu kötü huylardan hangileri bende var?”

Kendi kendimize şöyle bir inceleyelim. Kaç tane kötü huy olduğunu bir araştıralım: Asabilik mi var, vefasızlık mı, sabırsızlık mı, nefse fazla uymak mı var, sebatsızlık mı var?..

Hangi huyumuz kötüyse; “Benim şu huyum kötüymüş, ben onu atacağım şu iyi huyu alacağım.” diye uğraşmamız lazım.

Kötü huyların hepsi kitaplarda yazılı belli.

[Mehmed Zahid Kotku] Hocamız’ın en güzel eserlerinden birisi Tasavvufî Ahlâk! Oku, [Mehmed Zahid Kotku] Hocamız orada huyların hepsini güzel güzel anlatıyor. Başka kitaplarda da var. O kitaplardan derlenmiş, anlatıyor.

Allah güzel huylara sahip olmayı cümlemize nasip eylesin.

el-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

2 Zilka'de 1421 / 27.01.2001

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

